

казва, че въ отношенията имъ е настанала нѣкаква дисхармония. Казвате: Не трѣбва ли хората да се приближаватъ помежду си? Да се приближишъ къмъ нѣкого, подразбира приближаване къмъ целта, която той преследва, а не приближаване по разстояние. Да се приближаватъ хората къмъ целта, която преследватъ, подразбира примиряване на противоречията въ тѣхния животъ. Да се приближаватъ по разстояние, това значи, да се натѣкватъ на нови противоречия. Вижте, на какви грамадни разстояния се намиратъ слънчевитѣ системи една отъ друга. За да не стане сблъскване между една и друга слънчева система, природата ги е поставила на такива разстояния, че всѣка система да се движи свободно въ своя пѣтъ. На сѣщото оснѣвание и човѣшкиятъ духъ е свободенъ, смѣлъ и решителенъ, докато има на разположение голѣмо пространство, въ което може да се развива. Почне ли това пространство да се стѣснява, духътъ започва да губи своята смѣлостъ и решителностъ.

Мнозина говорятъ за близостъ между хората. Тѣ трѣбва да разбератъ, какво значи близостъ, въ правъ смисълъ на думата. Между хората може да сѣществува само идейна близостъ, по закона на любовта, мъдростта и истината. Всѣка близостъ, вѣнъ отъ тѣзи три закона, създава най-голѣмитѣ противоречия и нещастия за хората. Нещастията на съвременнитѣ хора се дължатъ на грѣшката,